

**Socialministerens kommentarer til Erstatningsrådets
redegørelse af 20. januar 1987**

Under henvisning til mit indlæg ved 1. behandling af ovennævnte lovforslag, hvori jeg tilkendegav, at jeg ville opfordre Erstatningsrådet til at overveje en dispensation for Shanghai-søfolkene efter lovens § 64, stk. 1, samt eventuelle andre muligheder, fremsender jeg hermed Erstatningsrådets redegørelse. Jeg vil anmode om, at denne redegørelse må indgå i udvalgets arbejde.

Som kommentar til redegørelsen vil jeg påpege, at Erstatningsrådet på det grundlag, der nu foreligger, finder, at der kan gives dispensation efter § 64, stk. 1, i disse sager. Jeg er enig heri.

Som påpeget af Erstatningsrådet giver dette ikke i sig selv garanti for, at erstatning tilkendes. Jeg skal dog i denne forbindelse pege på, at betingelserne for at opnå erstat-

ning i disse tilfælde herefter vil være, at der skal foreligge væsentlig invaliditet, og at der ikke skal skønnes at være overvejende sandsynlighed for, at lidelsen skyldes andre forhold end de forhold, hvorunder pågældende har levet under besættelsen. Gennem disse regler opstilles således en formodning om, at invaliditeten skyldes forholdene under besættelsen.

Jeg finder da heller ikke, at der er nogen grund til at tilkende erstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, hvis det er overvejende sandsynligt, at lidelsen har en anden årsag end pågældendes forhold under besættelsen. Jeg skal særlig henvise til, at Erstatningsrådet har udtalt, at en gunstigere tilkendelsesregel vil betyde en urimelig forskelsbehandling i forhold til andre grupper.